

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **M. R.**, právně zast. JUDr. Martinem Klimo, advokátem se sídlem Jakubská 1, Brno, proti žalovanému: **rektor Univerzity obrany**, se sídlem Kounicova 65, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného

t a k t o :

I. Rozhodnutí rektora Univerzity obrany ze dne 19. července 2012, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí děkana Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany ze dne 15. 6. 2012, Ev. č. 4496, **se zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci na účet jeho právního zástupce JUDr. Martina Klimo na náhradě nákladů řízení částku 7 800 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 15.6.2012 Ev.č. 4496 rozhodl děkan Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany tak, že ukončil žalobci studium v bakalářském studijním programu „Vojenské technologie“ (23-06-R/019), protože nesplnil požadavky vyplývající ze studijního programu podle Studijního a zkušebního řádu Univerzity obrany. Studium bylo ukončeno žalobci v souladu se studijním a zkušebním řádem Univerzity obrany čl. 15 odst. 3. Na základě žádosti žalobce o přezkoumání tohoto rozhodnutí vydal rektor Univerzity obrany dne 19.7.2012 rozhodnutí (bez č.j.), kterým potvrdil předchozí rozhodnutí děkana. Důvodem tohoto rozhodnutí byl závěr rektora Univerzity obrany, že neshledal zákonem stanovený důvod pro změnu nebo zrušení předchozího prvostupňového rozhodnutí.

II.

Obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí

[2] V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce svoji žádost odůvodnil kromě zdravotních problémů také studijními povinnostmi v průběhu letního semestru a zaujatostí vyučujícího daného předmětu, které mu neumožnily splnit jeden z požadavků pro udělení zápočtu (přespolní běh na 10 km). Děkan FVT žádost studenta posoudil, a protože neshledal důvody pro zrušení vydaného rozhodnutí, předložil ji rektorovi. Ze studijní dokumentace bylo zjištěno, že student ze studijních povinností zimního semestru akademického roku 2011/2012 nesplnil zápočet z předmětů Tělesná výchova a v termínu stanoveném čl. 15 odst. 3 písm. a) Studijního a zkušebního řádu Univerzity obrany a tím nevyhověl podmínce pro pokračování ve studiu. Podle čl. 20 odst. 1 písm. b) Studijního a zkušebního řádu Univerzity obrany se studium ukončí, nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle tohoto řádu, přičemž studium se v tomto případě ukončuje dnem, kdy rozhodnutí nabylo právní moci. V projednávaném případě rozhodl děkan FVT v mezích citovaného ustanovení vnitřního předpisu. Jelikož nebyl shledán zákonem stanovený důvod pro změnu nebo zrušení vydaného rozhodnutí, potvrdil rektor Univerzity obrany předchozí rozhodnutí děkana FVT.

III.

Žalobní argumentace

[3] Žalobce namítal, že se odvolací správní orgán nezabýval žalobci uplatněnými námitkami a podněty z jeho žádosti o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia. Bylo povinností žalovaného přezkoumat napadené rozhodnutí postupem podle § 68 a násl. zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o vysokých školách“) jak po formální, tak věcné správnosti. Žalovaný se nevyjádřil k absolutní nepřezkoumatelnosti prvostupňového správního orgánu. Žalovaný se dále nezabýval ani žalobcovými návrhy v opravném prostředku – žádosti o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia. Rozhodoval za situace, kdy stále probíhá šetření zdravotního stavu žalobce a tedy šetření, zda mohl objektivně danou disciplínu absolvovat. Odůvodnění prvostupňového správního orgánu obsahuje pouze jedinou větu. Absentuje zde zmínka

jakýchkoliv relevantních podkladů, navržených důkazů a dalších okolností případu. Žalobou napadené rozhodnutí ignorovalo další písemnosti, které byly podány a jsou součástí správního spisu; jedná se zejména o lékařské zprávy, žádost o opakování ročníku z 24.6.2012, zamítnutí žádosti rozhodnutí o opakování ročníku z 28.6.2012, žádost o přezkoumání rozhodnutí o zamítnutí opakování ročníku z 24.7.2012 a žádost o podání vysvětlení rozhodnutí a nepovolení prodloužení lhůty ze dne 21.7.2012 aj. Žalobou napadené rozhodnutí není opatřeno číslem jednacím a je otázkou, zda je součástí oficiálního protokolu písemností Univerzity obrany.

IV.

Stanovisko žalovaného

[4] V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že k ukončení studia došlo pro nesplnění požadavku vyplývajícího ze studijního plánu – nesplnění zápočtu za 5. semestr studia z předmětu tělesná výchova, neboť žalobce nesplnil povinnou disciplínu v zápočtu – běh na 10 km. Splnění disciplíny bylo zařazeno do zimního semestru akademického roku 2011/2012 a žalobce ji měl splnit do 20.2.2012. Žalobce splnil podmínku získání alespoň 60 požadovaných kreditů v daném semestru, a proto mohl zápočet z tělesné výchovy splnit nejpozději do 8.6.2012, kdy mu končilo první období výuky letního semestru. Žalovaný dále podrobně popsal plnění zápočtové disciplíny běhu na 10 km. Fakt nesplnění požadavku vyplývající ze studijního programu se opírá o doložitelné nesplnění zápočtu z předmětu tělesná výchova. Skutečnosti související s nesplněním zápočtu jsou doloženy vyjádřeními pracovníků CTVS plk. Mgr. P. H. a pplk. Mgr. F. V.; přehled úlev a omezení ve výkonu služby žalobce v akademickém roce 2011/2012 je doložen zpracovaným velitelem školní roty mjr. Ing. P. L. V projednávané věci byly splněny zákonné požadavky § 68 odst. 3 zákona o vysokých školách. Důvod ukončení studia byl žalobci v rozhodnutí děkana FVT ve spojení s napadeným rozhodnutím žalovaného vyjádřen a je žalobci dostatečně znám a nelze jej zaměnit s jiným. Jelikož žalovaný po přezkoumání rozhodnutí děkana FVT nezjistil žádnou ze skutečností uvedenou v § 68 odst. 4 věta třetí zákona o vysokých školách potvrdil předchozí rozhodnutí. Skutečnost, že odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je stručné, ještě samo o sobě nemusí znamenat nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalovaný v této souvislosti poukázal na rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25.6.1996, č.j. 6 A 825/95 – 7. Podle ust. § 68 odst. 1 zákona o vysokých školách se na rozhodování o právech a povinnostech studenta nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Žalovaný se dále vyjádřil k otázce opakování 3. ročníku studia, uvedl, že k nesplnění zápočtu z předmětu tělesná výchova žalobcem došlo z důvodů výlučně na jeho straně. Žalobce uvedenou studijní povinnost v průběhu 8 měsíců akademického roku 2011/2012 nesplnil v důsledku neplnění jedné ze základních povinností vojáka uvedené v § 48 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, kterou je povinnost péče o vlastní fyzickou zdatnost. Jestliže žalobci nebylo na základě lékařského stanoviska umožněno především z důvodů klimatických podmínek přezkoušení v běhu na 10 km v poslední možný den pro přezkoušení v letním semestru, jednalo se o riziko, se kterým žalobce musel počítat. Zdravotní omezení žalobce byla vždy krátkodobého charakteru a pouze v některých případech se časově kryla s vyhlášenými termíny pro přezkoušení povinné disciplíny – běhu na 10 km. Jedinou dočasnou neschopnost výkonu služby měl žalobce stanovenou na dny 26.6.-25.7.2012, tedy již mimo období, ve kterém bylo

možné uvedenou disciplínu absolvovat. Žalovaný se vyjádřil ve věci rozhodování o služebním poměru žalobce. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud jako nedůvodnou žalobu zamítl.

V.

Právní hodnocení soudu

[5] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s.

[6] V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. není osoba žalovaného určena tvrzením žalobce, ale kogentně ji určuje zákon. Je věcí soudu, aby v řízení jako s žalovaným jednal s tím, kdo skutečně žalovaným má být, a tím je v souzené věci rektor Univerzity obrany, jehož rozhodnutí je autoritativním a konečným rozhodnutím o právech a povinnostech žalobce v oblasti veřejné správy. V případě, kdy pravomoc k vydání přezkoumávaného rozhodnutí pramení přímo z konkrétního ustanovení právního předpisu (zde: § 68 odst. 4 zákona o vysokých školách), které stanovuje konkrétní orgán uvnitř právnické osoby (zde: veřejné vysoké školy), je pasivně legitimován přímo tento orgán právnické osoby, tj. rektor veřejné vysoké školy. Ostatně i z judikatury plyne, že v těch případech, kdy zákon o vysokých školách přímo stanoví (funkční) příslušnost orgánu vysoké školy, je žalovaným správním orgánem přímo tento orgán, a nikoliv vysoká škola jako taková (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 – 63, publ. pod č. 1112/2007 Sb. NSS, či ze dne 5. 9. 2008, č. j. 2 As 73/2007 – 47, publ. pod č. 1755/2009 Sb. NSS), zatímco v případech, kdy zákon příslušný orgán vysoké školy sám neurčuje, je žalovaným orgánem vysoká škola jako právnická osoba (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4 As 47/2006 – 51 a č. j. 3 As 35/2006 – 87, či ze dne 22. 6. 2010, č. j. 9 As 24/2010 – 126), ačkoliv i v těchto případech vydával rozhodnutí na úrovni vysoké školy její orgán jako vykonavatel veřejné správy, byť nebyl určen přímo zákonem; viz Vedral, J., K otázce, zda správním orgánem podle školského zákona je ředitel školy nebo škola jako právnická osoba, ASPI, 2011. Souhrnně řečeno, napadené rozhodnutí je správním rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), a podléhá samostatnému přezkumu ve správním soudnictví, v němž je žalovaným rektor Univerzity obrany, který toto rozhodnutí vydal. Při splnění podmínek aktivní i pasivní procesní legitimace se proto krajský soud v dalším věnoval věcnému přezkumu v intencích žalobních bodů uplatněných žalobcem.

[7] Zásadní námitkou žalobce bylo tvrzení o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí a předchozího prvostupňového správního rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů pro rozhodnutí, nevypořádání se s žalobcem uplatněnými námitkami, podněty a návrhy. Jak vyplývá ze shora uvedeného, žalobou napadené rozhodnutí i předchozí prvostupňové správní rozhodnutí obsahují pouze stručná odůvodnění. Rozhodnutí děkana Fakulty vojenských technologií o ukončení studia žalobci obsahuje v rámci odůvodnění jednu větu: Studium Vám ukončuji v souladu se Studijním a zkušebním řádem UO čl. 15 odst. 3. Podstatný obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného byl citován shora. Ze

správního spisu vyplývá, že řízení o přezkumu prvostupňového správního rozhodnutí bylo žalovaným zahájeno na základě žádosti žalobce o přezkumu rozhodnutí o ukončení studia ze dne 24.6.2012. V uvedené žádosti žalobce podrobně uplatnil množství důvodů, na základě nichž považuje rozhodnutí o ukončení studia za nesprávné. V uvedené žádosti žalobce dokladoval opakované zdravotní obtíže Knihou nemocných a Zdravotní knížkou a poukazoval na další veškerou nashromážděnou dokumentaci vedenou v projednávané věci. Kromě jiného žalobce argumentoval opakovanými zdravotními obtížemi s tím, že se dvou oficiálních termínů, které byly stanoveny v zimním semestru nemohl účastnit, neboť se podrobil vyšetření v ÚLZ a dále měl úlevy. Uváděl, že v období výuky letního semestru byl problém najít termín pro splnění zápočtu, neboť mu to neumožnil plán semestru, nebo zdravotní problémy, či opakovaná neúčast přezkušujícího učitele pplk. Mgr. V. Na začátku letního semestru byla možnost plnit zápočet v týdnu soustředění a tělesné výchovy, ovšem nebylo to ze strany žalobce možné pro jeho zranění. Následovaly dva týdny odborných stáží, během nichž byl v kontaktu s přezkušujícím učitelem, ale na termínu se vzhledem k časové náročnosti svých zaměstnání nemohli dohodnout. Žalobce absolvoval též třítydenní kurz základní výsadkové přípravy ve Vyškově, který musel absolvovat bez absence, poté byl odvelen na výcvik do CVL Pardubice. Žalobce současně řešil a stále řeší zdravotní problémy týkající se zánětu žaludku. Přezkoušení pro získání zápočtu proběhlo v poledne za teploty přes 30°C, žalobce proto vzhledem k nevhodným podmínkám a zdravotnímu stavu přezkoušení přesporního běhu předčasně ukončil. Pplk. Mgr. V. byl informován o zdravotním problému a žalobci přislíbil, že po předložení relevantního zdravotního potvrzení bude umožněno absolvovat alternativní disciplínu pro splnění zápočtu z tělesné výchovy. Poté bylo však žalobci řečeno, že v případě jeho osoby alternativní disciplína neexistuje. Z důvodů, že stanovené úlevy přesahovaly dobu pro splnění zápočtu, napsal žádost o prodloužení doby stanovené ke splnění zápočtových požadavků. Žalobce se pokusil splnit zápočet i v posledním možném termínu, den před uplynutím stanoveného data (8.6.2012) kontaktoval pplk. Mgr. V., který přislíbil, že pokud budou zrušeny úlevy, je ochoten v pátek 8.6.2012 žalobce přezkoušet. Po uschopnění na POŠ Pardubice (vše je doloženo ve zdravotní knížce) žalobce opakovaným dotazem žádal o možnost přezkoušení, zkoušející oproti původnímu slibu přišel s dalším požadavkem uschopnění ošetřujícím lékařem na POŠ Brno s tím, že zrušení úlev musí být provedeno velitelem POŠ Brno plk. MUDr. P., přestože zkoušející věděl, že tento lékař současně vypomáhá na POŠ v Náměšti nad Oslavou a nebude v daný den POŠ Brno přítomen. Žalobce se dostavil na POŠ Brno, kde jeho ošetřující lékařka byla zastupována MUDr. H., který zrušil úlevy v knize nemocných a doporučil možnost přezkoušení na den 8.6.2012. Žalobce se následně s veškerou dostupnou dokumentací, potvrzeným zdravotním stavem dostavil za pplk. Mgr. V., kde mu však bylo sděleno, že tento trvá na zdravotním vyjádření velitele POŠ Brno MUDr. P. Ze strany přezkušujícího se jedná o cílevědomou a účelovou snahu ukončit žalobci studium a v této souvislosti žalobce podrobně rozvedl argumentaci k tomuto tvrzení. Žalobce dále m.j. požádal o důkladné objektivní a nezaujaté přezkoumání veškerých rozhodných skutečností, požádal o vyšetření jeho zdravotního stavu v ULZ Praha, o přezkoušení nezávislou komisí a zhodnocení jeho fyzického stavu. Žalobce dále uvedl přesvědčení o tom, že svá tvrzení je schopen dokázat s poukazem na zdravotní dokumentaci, plán studia a jednotlivé výcviky.

[8] Z rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu k otázce nepřezkoumatelnosti (srovnej např. rozsudky ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 – 76, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7

As 27/2008 – 76, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75, publikovaný pod č. 133/2004 Sb. NSS, a ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 – 130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS) je zřejmé, že rozsudek je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost, například pokud z něho jednoznačně nevyplývá, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů byla v kontextu podané správní žaloby posuzována zákonnost napadeného správního rozhodnutí; pokud je jeho odůvodnění vnitřně rozporné, popřípadě je-li výrok v rozporu s odůvodněním; pokud z jeho výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Dále se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. I nepřezkoumatelnost rozsudku pro nedostatek důvodů je soudní judikaturou bohatě zmapována. Zmínit lze například rozsudky zdejšího soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 – 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 – 73, publikovaný pod č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 – 44, publikovaný pod č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 – 64, a ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 – 245). Z nich se podává, že rozhodnutí soudu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže například není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; dále z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě; proč považuje žalobní námítky za liché, mylné nebo vyvrácené; či proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy soud opomněl přezkoumat některou ze žalobních námitek včas uplatněných, či obsahuje-li odůvodnění rozsudku toliko převzaté pasáže z publikovaného judikátu v jiné, skutkově i právně odlišné věci, aniž dále rozvádí dopad převzatých závěrů na konkrétní souzený případ a na samotné rozhodnutí ve věci. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu pak pro posouzení přezkoumatelnosti správních rozhodnutí platí v podstatě stejné kautely, jako pro posouzení přezkoumatelnosti soudních rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.11.2012, č.j. 7 As 163/2012-18).

[9] Podle ust. § 68 odst. 1 věta první zákona o vysokých školách platí, že na rozhodování o právech a povinnostech studenta se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Podle ust. § 68 odst. 3 písm. g) tohoto zákona dále platí, že rozhodnutí ve věcech nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b) (pozn. soudu: jedná se o ukončení studia z důvodu nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle Studijního a zkušebního řádu) musí být vyhotoveno písemně, musí obsahovat odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání a musí být studentovi doručeno do vlastních rukou. Podle ust. § 68 odst. 4 věta 1. – 3. citovaného zákona platí, že student může do 30 dnů ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí podle odst. 3 doručeno, požádat o přezkoumání rozhodnutí; zmeškání této lhůty lze ze závažných důvodů prominout; žádost se podává orgánu, který rozhodnutí vydal; jestliže je tímto orgánem děkan, může sám žádosti pouze vyhovět a rozhodnutí změnit nebo zrušit, jinak je předá k rozhodnutí rektorovi; rektor změní nebo zruší rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu se zákonem, vnitřním předpisem veřejné školy nebo její součástí.

[10] Nejvyšší správní soud judikoval, že odůvodnění rozhodnutí rektora vysoké školy v řízení o přezkoumání rozhodnutí o nepřijetí ke studiu (§ 50 odst. 7 zákona o vysokých školách) musí být odůvodněno; v odůvodnění je třeba uvést konkrétní důvody, o nichž se rozhodnutí opírá, vypořádat se s námitkami odvolatele tak, aby rozhodnutí bylo

přezkoumatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.12.2006, č.j. 2 As 37/2006, publikován ve sb. NSS 1112/2007). S tímto názorem se Krajský soud v Brně zcela ztotožňuje. V nyní projednávané věci se jedná sice o rozhodnutí týkající se ukončení studia postupem podle ust. § 68 odst. 3 písm. g) zákona o vysokých školách, nicméně na takovéto rozhodnutí jsou kladeny zcela shodné nároky, jako na rozhodnutí o nepřijetí ke studiu (viz ust. § 50 odst. 5 a 7 a § 68 odst. 3 a 4 citovaného zákona, z nichž m.j. vyplývá, že obě rozhodnutí musí obsahovat odůvodnění a poučení o možnosti podat žádost o přezkoumání).

[11] Napadené rozhodnutí žalovaného sice uvedlo důvody, nicméně zcela stručné, pomíjející žalobcem uplatněné námitky a návrhy v rámci jeho žádosti o přezkoumání rozhodnutí o ukončení studia ze dne 24.6.2012. Napadené rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a soud byl proto povinen ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. zrušit rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost.

[12] Námitka žalobce týkající se absence označení napadeného rozhodnutí žalovaného jednacím číslem, či jinou evidenční značkou, není rozhodná. Zákon o vysokých školách, ani žádný jiný právní předpis nestanoví žalovanému povinnost označovat číslem jednacím, spisovou značkou, či jinou evidenční značkou předmětné rozhodnutí a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by toto rozhodnutí nemělo být součástí spisového materiálu, vztahujícího se k projednávané věci.

[13] V dalším řízení žalovaný shora vytčené vady napraví, či zajistí jejich napravení. Přitom se bude řídit soudem shora vyslovenými závaznými závěry, týkajícími se otázky přezkoumatelnosti správního rozhodnutí.

VI. Náklady řízení

[14] Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl plně úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť současně neshledal existenci důvodů, které by měly vést byť jen k částečnému nepřiznání těchto nákladů. Přiznaná částka představuje náklady za uhrazený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnu za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) ve výši 2 100 Kč za jeden úkon (§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhl. č. 177/1996 Sb.) a náhradu hotových výdajů za dva úkony právní služby ve výši 300 Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Celková výše náhrady nákladů činí částku 7 800 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem;

to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25.6.2013

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu